

Kevät 2015

KIMPASSA   PORUKASSA   JOUKOSSA
SEURASSA   SAKISSA   yksin   SUURKOULUSSA
PIKKUKYLÄSSÄ   YHDESSÄ   RYHMÄSSÄ   MASSASSA

Osukki keväällä 2015

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Kastellin uutisia
- 7 Sähköä kokeisiin!
- 8 Taidekummi Tykkyläinen
- 10 Runoja lainalauseista
- 11 Innostavia sanoja
- 12 Sudenverta lukijoille
- 13 Alakkonää tutkijaksi?
- 14 Köyhyys on giljotiini
- 17 Kuoleva sosiaalisuus
- 18 Ei somea
- 20 Hailuodossa
- 22 Miksi väkivaltaa?
- 24 Harvinaista haavipalloa
- 26 Lukuja Kastellissa
- 27 Penkkarityyliä

Hyvä lukija,

Tässä Osukin numerossa on monta juttua, joissa käsitellään sitä, miten monenlaisissa maailmoissa me ihmiset elämme. Yksin ja yhdessä.

Yksi sukeltaa kaverilaumoineen someen, toinen möröttää yksin ja saattaa ajautua arvaamattomiin tekoihin. Yksi kituuttaa köyhänä, toinen kylpee rahoissaan. Yksi kasvaa tuttujen kasvojen keskellä kyläkoulussa, toinen yrittää selvittää suurkoulussa. Yhteisöllä on iso merkitys, se heijastuu meidän mielialoissamme ja me kaikki muokkaamme sitä.

Tekomme ja sanamme vaikuttavat. Aina.

Kastellin lukion Osukki-lehteä on tehty katkematta vuodesta 1970 lähtien. Lehti täyttää tänä vuonna siis 45 vuotta. Se on harvinaisen pitkä lukiolehdien elinkaarri. Osukki tallentaa ajassa liikkuvia virtauksia. Kaikki lehden numerot ovat tallessa ja edelleenkin luettavissa. Osukki rakentaa osaltaan kastellilaista henkeä. Lukekaa. Sanokaa. Puhukaa.

*Kastellin lukiossa 12.5.2015
Eija Paso*

Toimitus

Päätoimittaja: Johanna Sankilampi

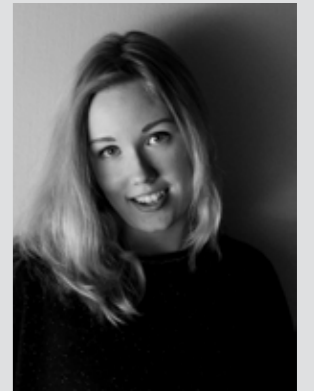
Toimittajat:
Kim Hedberg
Emma Hiukka
Olivia Jokinen
Marco Sudhom

Ohjaava opettaja: Eija Paso
Etukansi: Pauliina Martikainen
Takakansi: Sami Kettunen

Oulun painatuskeskus.
300 kappaletta.
www.kastellinlukio.fi

Pääkirjoitus

Lisää ryhmäytymistä!

Ensimmäinen päivä lukiossa... Siitä on kohta kymmenen kuukautta, kun A-Sali kuhisi hämmentyneitä oppilaita. Jotkut etsivät kavereitaan, toiset istuivat yksikseen jossain ja yrittivät olla mahdollisimman huomaamattomia. Olen helpottunut siitä, etten joutunut itse tulemaan yksin, mutta moni joutui.

Yhteisöllisyys näin suuressa koulussa on hankalaa. Oppilaita on satoja ja suurin osa heistä jää täysin kasvottomiksi. Jotkut sanovat, että isosta koulusta on helpompi löytää kavereita. Minä olen samaa mieltä (ehkä se johtuu siitä, että minulla on tausta pienestä koulusta), mutta jotkut kokevat suuren koulun ahdistavaksi ja kavereiden löytämisen hankalaksi. Porukoiden muodostuttua koulussa kuin koulussa on hankalaa uutena löytää paikkansa. Varsinkin suomalaisen kulttuurin tuntien on vaikeaa olla se ainut uusi.

Uusi koulurakennus helpotti osittain lukioon tuloa, koska tiesi rakennuksen olevan uusi kaikille muillekin opettajia myöten. Koulujen yhdistyminen tosin aiheutti skismaa, ja vieläkin on havaittavissa kahtia jakoa karjasiltalaisten ja kastellilaisten välillä.

Uusi koulurakennus ja koulujen yhdistyminen hämmensivät myös paljon yhteisöllisyyden muodostumista. Oppilaita on oikeasti niin paljon, että jopa kaikkien omien ryhmäläisten nimen muistaminen voi olla hankalaa. Ykkösiä olisi pitänyt ryhmäyttää enemmän, jotta jokainen olisi saanut kavereita edes omasta ryhmästään.

Esimerkiksi luokkienväliset pelit tai muut luokan yhtenäisyyttä vaativat liikunnalliset tai ongelmanratkaisua vaativat jutut loisivat enemmän ryhmähenkeä. Yhdessä ryhmänä toimiminen tiivistäisi välejä ja tulisi varmasti puhuttua enemmän omien ryhmäläisten kanssa. Parhaiksi kavereiksi ei tarvitsisi ryhtyä, mutta käytävällä moikkaaminen piristäisi varmasti jonkun yksinäisen päivää.

Mielestäni myös lukujärjestyksien tekemiseen ei saanut tarvittavaa apua. Tuli tehtyä hätäisiä valintoja, ja vasta nyt on alkanut hahmottua, että ykkösvuonna olisi pitänyt tehdä paljon enemmän kursseja. Kurssitarjotin on laaja, mutta kurssimäärät ovat silti suppeat ottaen huomioon, kuinka paljon koulussa on väkeä. Kurssitarjottimen auetessa sitä vain napsii kursseja sieltä ja täältä, että saisi edes jotain valittua.

Toivotaan, että hiukan hankala alku uudessa isomassa Kastellissa johtaa kuitenkin mukavaan, yhteisölliseen kouluun, jossa jokainen saa tuntea kuuluvansa joukkoon.

JOHANNA SANKILAMPI
Toukokuussa 2015

Alkusuora takana, maraton menossa

EIJA PASO

"Alkutaival oli nykykielellä sanottuna haastava. Monenlaisia uusia asioita tuli eteen ja uusissa tiloissa kaikki ei aivan heti toiminut niin kuin pitäisi", tuumaa **Keijo Juppi** rehtorin kansliasta muistellessaan viime syksyä, kun uusi Kastellin lukio taapersi ensiaskeleita monitoimitalossa.

Opetus sujui kuitenkin totutusti korkealla tasolla, ja välineet ja tarvikkeet alkoivat olla jouluun mennessä omilla paikoillaan.

Rehtoria ovat ilahduttaneet etenkin uudet, terveelliset tilat. On modernia ja komeaa, ja henkilökuntakin näyttää sopeutuvan joustavasti uuteen ympäristöönsä ja tilanteeseensa.

Rehtoria vaivasi syyskaudella ajoittain tuttu ongelma: aika ei tahtonut riittää kaikkeen tarpeelliseen ja osittain äkillisestikin eteen tulevaan.

"Näissä hommissa huumorintajua tarvitaan joka päivä, niin kuin elämässä yleensäkin. Eihän tätä muuten jaksaisi. Kärsivällisyys on joskus ollut koetuksella, kun isossa talossa kaikki ei tapahdu aina niin nopeasti kuin aikaisemmin pienemmässä yksikössä on totuttu", Juppi toteaa.

Lukuvuoden aikana Kastellissa on piipahtanut paljon vierailijoita.

"Talo on herättänyt laajalti kiinnostusta. Kaukaisimmat vieraat ovat olleet Australiasta."

Kastellin lukio kiinnosti kovasti myös yhdeksäsluokkalaisten yhteishaussa.

"Olimme Oulun kaupungin lukioiden ykkönen hakijamäärissä halukertoimella mitattuna (hakijat suhteessa aloituspaikkamäärään). Urheilulukiossa hakijoita oli myös ennätysmäärä, pitkälti toistasataa, kun yleensä on ollut 70 – 80 hakijaa."

Suunnittelutyö on vaatinut ponnisteluita, sillä kaikki on pitänyt rakennella alusta pitäen, ilman valmista toimintamallia. Juppi uskoo, että ensimmäisen vuoden jälkeen on helpompaa ja monet asiat voi jatkossa tehdä tänä vuonna kokeiltuun malliin.

"Johtamiseen haasteita on tuonut työyksikön kasvu ja kahden erilaisen toimintakulttuurin yhdistyminen."

Iloilkeiksi Juppi nostaa henkilökunnan ja opiskelijoiden positiivisen asenteen.

"Henkilökunta on suhtautunut asioihin pääosin positiivisesti ja on jaksanut ottaa pienet alkuhankaludet

vastaan asiaankuuluvina käynnistysvaikeuksina. Myös opiskelijat ovat ottaneet uuden talon myönteisesti vastaan."

Jos Juppi saisi vielä muuttaa jotain lukiorakennuksessa, hän laajentaisi liikkumatilaa.

"Luokat saisivat olla suurempia pulpettimäärään nähden. Muuten talo on osoittautunut toimivaksi kokonaisuudeksi, enkä ole henkilökunnaltakaan kuullut suurempia valituksia talosta."

Kaksi panelistiamme pääsi eduskuntaan

MARCO SUDHOM

Kastellin vaalipaneelissa puhuttiin odotetusti koulutuksesta. Oppilaskunta oli ottanut kaikkiin puolueisiin yhteyttä sähköpostitse, mutta vain osa ehti nuorisoomme tapaamaan.

Puolueista paikalle tulivat Vasemmistolta Paavo J. Heinonen, Keskustasta Mirja Vehkaperä, SDP:stä Sari Halonen, Muutos2011:sta Junes Lokka, Itsenäisyyspuolueesta Tuukka Lampela, Piraattipuolueesta Juuso Raitala ja Vihreiltä Hanna Halmeenpää.

Kuuntelemassa olivat aikuislukion oppilaat ja Kastellin lukiosta kolmo-

sia, kakkosia ja jonkin verran ykkösiä.

Kaikkien ehdokkaiden selkeä kanta oli, että Suomen ei pitäisi liittyä NATOon.

Säästöissä sen sijaan oli varsin eriäviä mielipiteitä, vihreitten edustaja Halmeenpää esimerkiksi olisi leikannut suurten yritysten tukia ja panostanut bioenergiaan, kun taas Muutoksen Junes Lokka olisi leikannut kehitysavusta ja maahanmuuttajien kotouttamisrahasta ja EU:n jäsenmaksuista.

Keskustan Mirja Vehkaperä olisi

ottanut lisää lainaa, sen sijaan SDP:n, Vasemmiston ja Itsenäisyyspuolueen vahva kanta oli, ettei Suomi voi ottaa enää lainaa.

Epäammattimaista käytöstä osoitti Junes Lokka käyttämällä sähkötuupakkaa kesken paneelin. Piraattipuolueen edustaja Juuso Raitala lähinnä myötäili muiden ehdokkaiden ehdotuksia, eikä muodostanut juurikaan omaa mielipidettä.

Kaksi panelistiamme pääsi eduskuntaan: Mirja Vehkaperä sai 5 415 ääntä ja Hanna Halmeenpää 4 862.

Wanhat hurmasivat koko Kastellin väen tyylikkäällä tanssillaan

Kun aurinko katosi

Maaliskuinen perjantai valkeni Kastellissa normaalisti. Abit aherisivat reaaliaineiden kirjoituksissa. Iltapäivällä hämärtyi. Monet oululaiset töllistelivät kauppatorilla auringonpimennystä.

Kastellin lukion takapihalle ilmestyi pahvitötterö, joka oli suunnattu kohti sinistä taivasta.

"Rakensimme Jarmon kanssa neulanreikäkameran (Camera Obscura) materiaaleilla, jotka löysimme koululta", kertoo matematiikan opettaja Jari Kinisjärvi.

"Haimme keittiön lastauslaiturilta tyhjiä pahvilaatikoita, jotka teippasimme peräkkäin putkeksi. Putken pituus on liki kaksi metriä.

Mitä pidempi putki, sitä suurempi kuva Auringosta", Jari kuvailee.

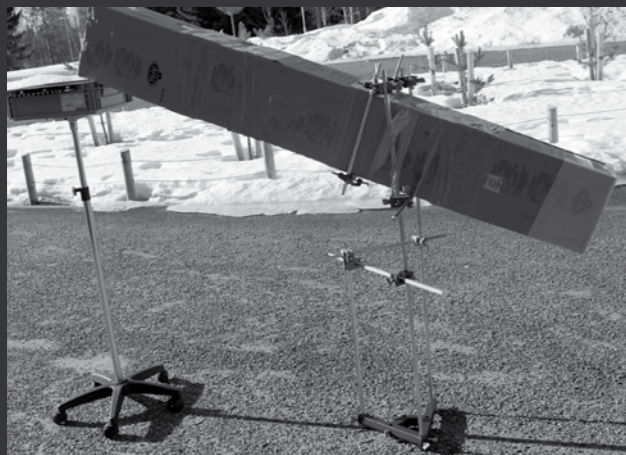
Jarilla ja kaverina häärineellä Jarmon Sirviöllä oli selvä suunnitelma: putken toiseen päähän teipattiin läpikuultavaa leivinpaperia, johon Auringon kuva tulee näkyviin. Putken toiseen päähän tehtiin neulalla pieni reikä, josta valo pääsee putkeen.

"Leivinpaperilla näkyy ylösalaisin oleva kuva Auringosta. Kuvamuodostuminen perustuu valon suoraviivaiseen kulkuun", Jari selostaa ja piirtää mallikuvaa.

"Muutamia ryhmiä kävi pimennystä katsomassa. Yo-kirjoitukset estivät koko talon kuulutuksen

mahdollisuudesta pimennyksen tarkkailuun", Jari harmittelee.

"Olemme Jarmon kanssa molemmat väsäilleet tahoillamme tällaisia vemppeitä aikaisemmin."

Ilahduttajia liikkeellä

Tietokonehuoneen ovea raotettiin varovaisesti. Kynnyksellä hymyili kaksi kakkostamme, jotka huikkasivat tulensa ilahduttamaan arkeani.

He olivat **Niemelän Raimon** kursilla, josta opiskelijat jalkautuivat montitoimitalon eri kolkkiin muuta väkeä moikkaamaan ja hyvää päivän jatkoa toivottamaan. Yksikertainen idea toimi - mieli koheni.

Pienen pohdinnan jälkeen tytöt päättivät suunnata seuraavaksi uuteen kahvioomme, joka on sisustettu monitoimitalon infopisteen kupeeseen. Siellä on kevätkaudella tehty raikkaita salaatteja ja laitettu pullahoukutuksia tarjolle. Kahvi ja virvoitusjuomat kelpaavat oppilaille, samoin makeiset ja muut pienet välipaloja.

Kahvilaa hoitavan **Saijan** kasvoille levisi iloinen hymy, kun selvisi, etteivät tytöt olleetkaan tavallisia asiakkaita vaan erityisiä ilahduttajia.

Saija tarjosi tytöille kahvit.

Kevät vaikuttaa selvästi makuhermoon: entistä useammin tekee mieli jäätelöä. Jäätelön myyjäksi Saija ei lupaa ryhtyä ainakaan vielä.

"Meillä ei ole sopivaa pakastinta."

Asiakkaiden toiveet salaattista ja jurgurtista ovat toteutuneet, joten kenties jossakin vaiheessa pääsemme vielä jäätelöäkin maistamaan.

TEKSTIT: EIJA PASO

SÄHKÖÄ kokeisiin!

OLIVIA JOKINEN

Koulumme opettaja **Elisa Lehtola** piti lyhyen saksan ykkösluokkalaisten kurssikokeen osittain sähköisenä. Kokeessa tehtiin kielioppitehtävät vielä perinteisesti, mutta luetun ymmärtäminen ja kirjoitelma hoidettiin koneilla. Kurssi oli lukiossa saksan aloitaneille kolmas, ja aikaisemmin saksaa lukeneille ensimmäinen saksankurssi lukiossa.

Sähköisyys vaikutti kysymysten laadintaan.

"Luetun ymmärtämisen tekstit piti jaksaa osiin, jotta ne mahtuisivat vastausten kanssa yhtä aikaa ruudulle. Halusin tällä tavoin helpottaa opiskelijoita, jottei heidän tarvitse koko ajan rullata tekstiä ja etsiä vastauksia."

Elisalla heräsi tulevaisuutta ajatellen hyvä kehitysidea, joka hyödyntää sähköisyyttä. Hän ehdottaa, että esimerkiksi kirjoitelmiin taustatietona voisi hyödyntää tekstien ohella kuvia tai videoita.

Elisa harmittelee järjestelmän puutteellisuutta, jonka vuoksi kirjoitelmat oli helpompi korjata tulosteelta kuin ruudulla.

"Suhtaudun avoimesti sähköistymiseen ja sähköisiin kokeisiin. Sähköisyys mahdollistaa koetehtävinä autenttiset kielenkäyttötilanteet, joita voi hyödyntää esimerkiksi kuullun ymmärtämisessä. Tällöin kysymykset olisivat videolta, jolla henkilöt keskustelivat."

Tämä esimerkki olisi toimiva, sillä se tekisi kuullunymmärtämiskokeista käytännölläisempiä. Elisa toteaa, että sähköisen kokeen ansiosta opiskelijoiden vastaaminen oli nopeaa ja käsiala tietenkin selkeää. Ei siis tarvinnut salapoliisintyötä!

"Toivoisin opiskelijoilta enemmän huolellisuutta omien vastausten tarkistamisessa. Koneella kirjoitettaessa huolimattomuusvirheitä tulee helpommin, joten lisää vain huolellisuutta!"

Kastellin lukion ensimmäinen sähköinen koe hoiui mallikkaasti ihan ongelmitta.

"Suurin huolenaihe oli koevastausten tallentumisen ja siirtyminen palvelimelta omalle tikulle, mutta kaikista huolimatta koe sujui hyvin."

Kaiken varalta takapenkissä päivysti kokeen aikana kolme tutun näköistä atk-asiantuntijaa: **Koiviston Tommi, Rimpiläisen Arto** ja atk-osaston **Anssi Ojakoski**. :)

KOMMENTTI

Toimiva vai kelvoton uudistus?

Yo-kirjoitukset sähköistyvät, ja se jakaa mielipiteitä. Onko hyvä, että sähköisyyttä on alettu hyödyntämään opiskelussa? Ovatko yo-kirjoitukset asia, jossa tulisi ajatella ekologisesti?

Hyviä puolia sähköisessä yo-kirjoituksessa on se, että monelle on helpompaa ja nopeampaa kirjoittaa pitkiä esseevastauksia tietokoneella. Nykyisin monet käyttävät paljon tietokoneita, joten kirjoittamisesta tulee helppoa, nopeaa ja automaattista. Kehittyneen teknologian ansiosta ohjelmat korjaavat itsestään joitakin tehtäviä, mikä säästää opettajien tarkistustyötä. Kun koe tehdään sähköisesti, säästetään paljon paperia eli sähköinen yo tulee olemaan ainakin siltä osin ekologisempi vaihtoehto kuin perinteinen koe.

Sähköisessä yo-kokeessa on huonotkin puolensa. Kaikilla ei ole omaa tietokonetta, siihen ei ole varaa tai sitä ei vain halua hankkia. Sähköisyys saattaa luoda jo valmiiksi jännittävään tilanteeseen lisää paineita, kun mielessä mylläävät kysymykset laitteiden ja ohjelmien toimimisesta.

Toisten mielestä omalla käsialalla kirjoitettua tekstiä on helpompi lukea kuin tietokoneen kirkkaalta näytöltä yksitoikkoista ja pientä tekstiä. Pitkän aikaa tietokoneelta lukeminen saattaa aiheuttaa joillekin silmäkipuja, päänsärkyä tai jopa pahoinvointia. Tästä on haittaa myös opettajille, jotka joutuvat yhtä lailla lukemaan esseevastauksia, mutta useampia tarkistaessaan oppilaiden tuotoksia.

Osa kokeeseen osallistujista ei taas ole tottunut kirjoittamaan paljoa koneella, joten se saattaa olla hitaampaa kuin käsin kirjoitus. Tietokoneella kirjoitettaessa tulee olla erityisen huolellinen tarkistamisen kanssa, sillä kirjoitettaessa tulee helposti huolimattomuusvirheitä, mikä hidastaa tarkistamista ja uuvuttaa.

Kuka päättää, ketkä kirjoittavat sähköisesti? Kenellä on oikeus määrätä, että tästä vuodesta eteenpäin kaikilla ylioppilaisiksi kirjoittavilla tulee olla omat tietokoneet ja taito kirjoittaa sujuvaa tekstiä koneella. Henkilöt, jotka päättävät kyseisistä asioista, ilmeisesti olettavat kaikkien kannattavan sähköistymistä ja teknologiaa. Tulisi ottaa huomioon, että meistä on moneksi. Toimiva ratkaisu sähköiselle ylioppilaskokeelle voisi olla vaihtoehtoinen koe. Eli siis jokainen saisi itse valita, kirjoittaako sähköisesti vai perinteisesti kynällä paperille. Tämä olisi kaikille tasapuolinen ratkaisu.

Tykkyläisen Kari

Kari Ahti Ilmari Tykkyläinen on 62-vuotias suomalainen kuvanveistäjä ja monitaiteilija, josta on tullut yksi tunnetuimmista suomalaisista videotekijöistä YouTube-video-palvelussa. Pohjois-Karjalasta kotoisin oleva taiteilija tunnetaan yli 2 500 humoristisesta videosta, jotka on julkaistu käyttäjätunnuksella tykylevits.

Tykkyläisellä on neljä aikuista lasta ja hän asuu tällä hetkellä Pudasjärvellä taiteilijavaimonsa Marja-Leena Tykkyläisen kanssa. Hän valmistui ylioppilaaksi Karjasillan lukiossa vuonna 1973 ja kävi Kankaanpään taidekoulun vuosina 1976–1979.

Tykkyläinen on myös Pudasjärven kaupunginvaltuutettu Perussuomalaisten riveissä ja Suomen kuvanveistäjäliiton jäsen. Tämän kevään eduskuntavaaleissa Tykkyläinen keräsi 3 328 ääntä.

Videoiden suuri suosio tuli täytenä yllätyksenä Tykkyläiselle. Vaimon kuvatessa hänen ensimmäistä videotaan ”Lannistumaton” hänellä ei ollut edes tietoa YouTuben olemassaolosta.

Nykyään tilanne on toinen: hänen videonsa ovat saaneet yli kymmenen miljoonaa katselukertaa. Omana suosikkinaan hän pitää ”Paineilmakitarakisa Siurualla” videotaan.

Tykkyläinen kertoo oivaltaneensa kansan nauttivan siitä, kun hänellä menee huonosti. Niinpä hän päätti ottaa videolle aina kun jokin asia otti päähän, nau-

Kastellin lukion kummiketju on kasvanut. Alkusyöksystä houkuttelimme kirjailijakummiksi kirjailija Riikka Pulkisen ja urheilijakummiksi jääkiekkoilija Jussi Jokisen. He molemmat ovat hankkineet valkolakkinsa entisessä Kastellin lukiossa. Tammikuussa pyysimme taidekummiksemme taiteilija Kari Tykkyläistä, joka sai yo-paperinsa Karjasillan lukiosta. Kari vastasi ytimekkäästi: ”No mikäpä siinä, kun noin kauniisti pyydetään.”

EMMA HIUKKA

roi hetken itsellensä ja kohta huomasi pari miljoonaa muutakin nauravan hänelle. Taiteilija toivoo ihmisten oppivan nauramaan itsellensä ja pitämään hauskaa.

Videoissa esiintyy myös paljon naisia, mikä pistääkin pohtimaan, mistä pudasjärveläinen ukko on vapaaehtoiset löytänyt. Tykkyläisen mukaan naiset tuntevat itsensä rakastetuksi esiintyessään hänen videoissaan, jotka ovat valmiita heti ensiottamalla. Naiset saavat mahdollisuuden olla tähtiä ja pitää samalla hauskaa, joten se lienee syynä siihen, että vapaaehtoisia riittää jonoksi asti.

Taiteilija, jonka mukaan filmit kumpuavat pakkomielleistä ja viidenkymppin villityksestä, kertoo ohjautuneensa taiteelliselle uralle Karjasillan lukion edesmenneen opettajan Arja Vuoman innoittamana.

”Taiteilijaksi ajaudutaan, kun ei osata mitään tehdä kunnolla”, Tykkyläinen toteaa.

Nyt hän kertoo tekevänsä videoita harva se päivä, mutta työstää tällä hetkellä mykkäfilmejä ensi kesän näyttelyynsä Kankaanpäähän.

”Parasta taiteilijan elämässä on rakkaus elämään, vapaus, köyhyys ja ystävälliset ymmärtäjät”, Tykkyläinen tuumailee.

”Ennen videoita purin paineet tekemällä akvarelleja ja isoja veistoksia, toki teen niitä päätyökseni edelleenkin.”

”Joo se ihminen voi elämässä päästä meleko pitkälle, kun ei anna koskaan periksi!” Tykylevits YouTubessa.

”Köyhä kuvanveistäjä pohjosesta. Mä oon tämän Pudasjärven tulukki.” Tykylevits YouTubessa.

”Olen soittanut rumpuja 11-vuotiaasta asti. Jos en olisi taiteilija, olisin varmaan turhautunut alkoholisoitunut katkera ravintolamuisikko tai joku markkinointipäällikkö.”

”Suurista esikuvista mainittakoon veistäjistä Rodin ja Ossi Somma, muusikoista Johnny Winter ja Hound Dog Taylor ja elokuva-taiteessa Luis Bunuel ja Frederico Fellini, naisihanteeni on Sophia Loren.”

”Ylioppilaslakkia en ole koskaan hankkinut, kostoksi itselleni, kun reputin ruotsin kielessä.”

”Onkohan mulla kymmenkunta jonossa nytte. Aina kun mä keksin idean. Mä en niinku väkisin kettään rupea kuvaamaan. Mun pitää saaha joku idea ja sit mä soitan, että sä oot sopiva siihen. Ei siinä kauan mene ku perheen emännät pöläyttää ja jos on ujo nii ottaa kaverin mukkaan, vähän niinku tehtäs ryhmäseksiä sitte. Emmä oo saanu ku kolme tappotuomiota isänniltä vasta ja silti mulla on ollut joku neljä viiskyt emäntää mallina.” Tykylevits kommentoi kuvauksiaan naisten kanssa YouTubessa.

Runoja lainalauseista

Sinä päivänä
koko idea on siinä,
että näytetään häikäiseviltä.
Sä oot Tuhkimo.
Kaunis,
kaunein kaikista.

Heikki miettii hetken, siemaisee viiniä.
Mitä sinä teet itsellesi?
Mutta jatkoin kuitenkin.
Helvetti, hän sanoo epäuskoisena.
Äidin reaktio tulee viiveellä.

Että tuomio tuli, mies sanoi.
Kukka-asetelmia.
Onko se kuollut?
Hän kuoli.
Syynä ovat hevoset.
Näkemiin.

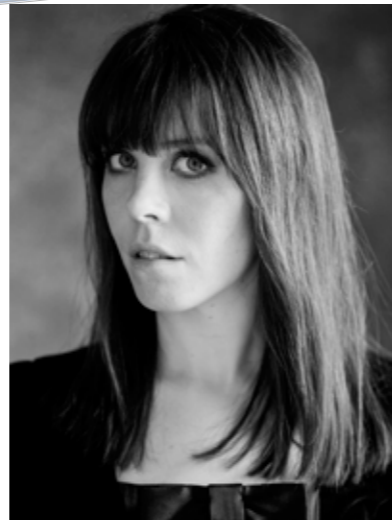
Mari yrittää hymyillä
ei katastrofia, ei alkoholivalistusta, eikä arestia
ilmekään ei värähdä
hän on tehnyt sen minkä voi.

Piti luopua ja ojentautua kohti uutta
Tässä oltiin vaarallisella maaperällä
Teki mieli puhua
Huoli, lempeys, kiihko, viha, rakkaus
Kaikki aika pysähtyi
Tapa minut ja pelasta minut.

Tämä on minun elämäni
Nyt kaikki on auki
Nyt kaikki on vielä mahdollista
Levottomuus tempoilee hymyn alla
Tänään oli oikea päivä.

PARHAASSA IÄSSÄ

Järvi ei erotu taivaasta,
Mari ottaa ajatuksen joesta.
Lääkäri rykäisee, parta värähtää.
Hengittäminen helpommaksi
loisteputkivalotodellisuudessa
tulee pelkkiä isoja kyyneleitä.

Näin kirjailijakummimme kommentoi:

"Ooh, onpa hienoa ja värisyttävää lukea uudelleenkirjoituksia tai jopa päällekirjoituksia omasta vanhasta tekstistä.

Kirjathan jättää taakseen niin, että niihin harvoin palaa laitettuaan viimeisen pisteen. Kuitenkin omat vanhat lauseet jäävät editointikierrosten jälkeen mieleen niin, että ne tunnistaa myöhemmin asiayhteydestään irrotetuinkin. Siksi on jännittävää lukea tällä tavalla omien vanhojen sanojen suuntaisesti tehtyjä runoja.

Monet asiat kirjoittaisin Rajassa tätä nykyä toisin. Ja kuitenkin en mitään; se on esikoiseni, ja paikoin rosoisenakin rakas. On jännittävää, että tutuista sanoista tulee aivan uusia kun ne näkee tuoreesti yhdisteltyinä. Tämä uutuudentuntu kertoo paljon kielestä ja kaunokirjallisuudesta.

Aloin myös ajatella päällekirjoittamista ja pastissia ja fanifiktiota: kieli itsessään on sellainen organismi, että "vanhan kierrättämistä" ei oikeastaan ole olemassa. Kun lauseet irrottaa ja liittää toisiin uudella tavalla, syntyy aivan uusi teos. Se tunne minulle näistä runoista tuli. Kiitos!"

Riikka

IDEA: lainataan Riikka Pulkkisen Raja-romaanista lauseita ja sanoja ja tehdään niistä oma runo.

TOTEUTTAJAT: Luovan kirjoittamisen ryhmä (äikän soveltava kurssi Äi14).

JATKOIDEA: pyydetään kirjailijakummiamme Riikka Pulkkista kommentoimaan tuotoksia.

Innostavia sanoja

Vuotikan Sanna oli luovan kirjoittamisen ryhmän kanssa Kun yö värittää -näyttelyssä. Ryhmälle oli tilattu lukiolaisille räätälöity tarinamatka ja sanataidepaja.

"Ryhmän vetäjät kehuivat ryhmääni parhaaksi lukiolaisryhmäksi, joka on käynyt pajatyöskentelyssä. Tämä johtui siitä, että opiskelijat innostuivat kuuntelemaan, kirjoittamaan ja kyselemään. Oli oikein kivaa tehdä kirjoitusharjoituksia ohjatusti", Sanna kertoo suupielet hymyssä.

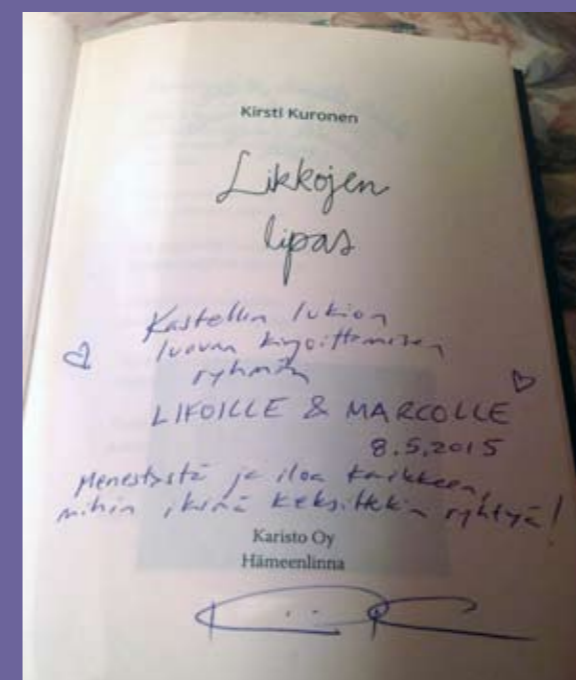
Kun yö värittää -taidenäyttely perustuu samannimiseen satuun, jossa värinauttisarukset Annu ja Unna Autti heräävät keskellä yötä kotoaan ja huomaavat värien kadonneen. Tästä alkaa seikkailu läpi pimeän talon, jota varjot, möröt ja yö värittävät.

Elämyksellinen näyttelymaailma on Mona Paalosen ja Anni Pöyhösen kasialaa. Näyttely on rakennettu pääosin kierrätys- ja lahjoitusmateriaaleista.

Illalla kynäilijät osallistuivat Kirjalliseen iltaan, jossa oli vieraana kirjailija Kirsti Kuronen.

"Keskustelin hänen kanssaan esityksen jälkeen. Tuomasin myös, että lukiolaiset olivat olleet innoissaan siitä, että saivat olla kuuntelemassa kirjailijan ajatuksia kirjoittamisesta."

Kirjailija Kuronen oli huomannut ryhmän. Hän oli aivan innoissaan siitä, että koeviikon koe korvataan sanataidetapahtumalla ja tietenkin siitä, että ryhmässä on Marcokin. Niinpä hän sitten otti kirjoittamansa runokirjan laukustaan ja halusi lahjoittaa sen ryhmälle kannustukseksi. Sen lisäksi hän vielä vinkkasi pari kirjoitusharjoitusta, jotka voi tehdä runokirjan runojen pohjalta.

Lumotut sanat

Lasten ja nuorten
sanataideviikot Oulussa
25.4.–7.6.2015

Kirjailija Kirsti Kurosen lahjoittama kirja päättyy Sannan veikkauksen mukaan ryhmän ainoan pojan eli Marcon haltuun. Onhan se hyvä tietää, miten likkojen logiikka kulkee.

Tavallisen tuntuinen ihminen alkaa yhtä äkkiä muuttaa muotoaan: vartalo vääntyy, keho peittyi karvoilla, häntä ja hampaat kasvavat. Ihmisestä tulee susi, joka elää laumassa lauman säännöillä. Merkillistä kaksoiselämää elävä nainen rakastuu toiseen naiseen.

EIJA PASO

Näistä aineksista kutoutuu **Jenny Kangasvuon** romaani *Sudenveri*, jota osa kastellilaisista luki äikän kakskurssilla.

Sanataidekoulun vetämä Kieku-projekti toi arkiseen aherrukseen pirstävää vaihtelua. **Kati Inkala** kävi ensin pohjustamassa luvunvaihetta ja teki harjoituksia ryhmien kanssa.

"Kieku oli hyvä ajatus ja tuntimme Katin kanssa olivat erittäin mukavia", **Vuotikan Sannan** kurssin opiskelija kiitteli ja moni muukin kehui harjoituksia hauskoiksi, mielenkiintoisiksi ja opettavaisiksi. Sannalla olikin

jo aiempaa Kieku-kokemusta, joten hän sai helposti houkutteltua toisenkin äikän ryhmän mukaan.

"Katin vetämät harjoitukset eivät olleet teoriaa, eikä ollut pelkoa epäonnistumisesta, koska mitään sääntöjä ei ollut. Ehkä tunneillakin voitaisiin joskus tehdä samanlaisia harjoituksia", yksi kiekulaisista toivoi.

"Sudenveri-teos oli alussa melko vaikeaa luettavaa, ja välillä piti palata luvun alkuun ja katsoa, kuka olikaan kertoja, vaikka luenkin paljon tekstejä ja kirjoja, joissa kertoja on useampia. En ollut lukenut pitkään aikaan suomenkielistä kirjaa", kommentoi eräs ykkösvuoden opiskelija.

Miksi kirjoitit tällaisen kirjan?

Kati teetätti lukijoilla kysymyksiä, joita he halusivat esittää Jenny Kangasvuolle. Opiskelijoita kiinnostivat muun muassa kirjan alkuidea, kertojaratkaisu ja kirjoitusprosessin vaatima pohjatyö ja aika. He miettivät, miksi kirjailija tarttui muodonmuutosaiheeseen ja kuvasi saman sukupuolen välistä rakkautta.

Miksi sudet kiehtovat Kangasvuota ja miten hän tietää niin paljon pakanauskonnosta? Onko kirjailija itse tyytyväinen teokseensa? Muuttaisiko hän jotain?

Tammikuussa kirjailija Jenny Kangasvuon tuli tapamaan ryhmää ja kertomaan kirjastaan, itsestään ja urastaan. Hän paljastui Lapin syrjäkolkalla kasvaneeksi tytöksi, joka viihtyi husky-koirien seurassa, kävi pientä koulua Inarissa, luki ja osasi liikkua luonnossa.

Muodonmuutos ja lesborakkauskin saivat selityksensä: kulttuuriantropologina hän on perehtynyt erilaisiin

ihmisyhteisöihin ja tutkinut biseksuaalisuutta muun muassa väitöskirjassaan.

Se, mikä ikäluokka syttyisi parhaiten *Sudenveren* aiheista, ei ollut itsestään selvää.

"Yliluonnollisia asioita käsittelevä kirja olisi voinut upota paremmin pari vuotta aiemmin, tai sitten toisella tavalla kerrottuna. Ilman yliluonnollista ihmissusi-ideaa kirja olisi voinut olla ehkä tylsempi", arvioi yksi, mutta toinen paalutti eri tavalla:

"Oli mukava, kun kaikki lukivat saman kirjan eikä joutunut esittelemään omaa kirjaa luokan edessä. Luku-aika oli sopivan pitkä. Kirjasta en tykännyt, koska se oli tylsä ja toisti itseään. Luulen, että aikuiset jaksavat lukea sen paremmin."

Lukuharrastus vaikuttaa vastaanottoon

Lukiolaisten kommentit paljastavat, että heidän luku-tottumuksensa vaihtelevat kovasti.

Moni piti Kangasvuon teosta vaikealukuisena ja teemaltaan vieraana: "Tyyli ja teema eivät napanneet." "Ongelmia tuotti se, että kertoja oli kolme." "En saanut kiinni kirjoittajan ajatuksista. Rakenne oli vaikeasti luettava eikä aihe kiinnostanut."

Kun jatkoi sinnikkäästi lukemista, kirjan maailma alkoi avautua.

"Teos oli samanlainen kuin alussa varotettiin: keskittyä, kun luette! Huomasin yhtenä iltana ennen nukkumaanmenoa, että noin 40 sivua luin "hauki on kala" -tyyliin. Vaikka kirjaan täytyi keskittyä, se muuttui ihan hyväksi", yksi vastasi.

"Tavallaan hankala ja tylsä luettava, mutta kun pääsi jyvälle, alkoi helpottaa ja kirja rullata", tiivistyi toinen.

"Kirja oli aika mielenkiintoinen. Minusta sitä ei ollut hankala lukea. Sukulaissuhteet menivät monesti sekaisin, kun oli niin paljon henkilöitä."

Taival ei ollut tuskainen ainakaan tällä lukijalla:

"Kirja oli helppo lukea. Itse luin sen päivässä. Aluksi piti miettiä hieman, miten kerrontajutut menivät, mutta kirja lähti nopeasti rullaamaan. Se oli ihan mielenkiintoinen."

Olisiko meissä ainesta tutkijaksi?

Huhtikuun lopulla koulullamme vieraili tutkijatohtori ja mielen toiminnan oivaltamisen valmentaja Tapani Rieki. Ajatteluun, päätöksentekoon ja sosiaaliseen neurotieteeseen erikoistunut Tapani kertoi tutkimuksestaan ja tutkijan työstä kahden psykologian kurssin oppilaille. Hän on itsekkin istunut aikoinaan psykologian kursseilla Kastellin lukiossa. Tapani palkittiin yo-kirjoituksissa parhaasta psykologian suorituksesta Suomessa.

EMMA HIUKKA

Innostavan esityksen jälkeen oppilaat saivat koota ajatuksiaan paperille ja pohtia, olisiko heissä itsessä ainesta tutkijaksi.

Empatian ja mielenterveyshäiriöihin liittyvät aiheet kiehtoivat oppilaita eniten. He kertoivat esityksen olleen todella mielenkiintoinen, opettavainen ja ajatuksia herättävä. Tutkijatohtori sai asian kuulostamaan kiintoisalta ja otti yleisön taitavasti mukaan esitykseensä.

Oppilaat saivat käsityksen siitä, millaista tutkimuksen tekeminen on. He kuvailivat sitä pitkäkestoiseksi, haastavaksi sekä monimutkaiseksi prosessiksi, joka vaatii paljon kärsivällisyyttä. Tutkimusten tekeminen ei kuitenkaan ole vain tuskallista puurtamista, jossa paineet tuloksista kasaantuvat niskaan, vaan antoisaa ja monipuolista työtä.

Tutkimukset antavat meille vastauksia pitkäänkin askarruttaneisiin kysymyksiin ja auttavat ymmärtämään tapahtumia. Palkitsevaa tutkijan työssä onkin tutkinnan kautta saavutettujen vastauksien löytäminen. Tutkijan työaika on myös joustava, mikä helpottaa jokapäiväistä elämää.

Syvenny, oivalla, vaikuta

Tutkijat perehtyvät aina joihinkin yksittäisiin tutkimuskysymyksiin tai aiheisiin. Oppilaiden keskuudessa kiinnostavimmiksi aiheiksi osoittautuivat mielenterveyshäiriöihin ja kehityspsykologiaan liittyvät aiheet.

Olisi kiehtovaa saada selville, millaiset seuraukset lapsen kehityksessä tapahtuvalla poikkeamalla on. Se,

mitä aivoissa tapahtuu, vaikuttaa paljon ihmisen mielen ja hyvinvointiin.

Oppilaat kertovat, että he tutkivat itse mieluiten musiikin, eristyneisyyden ja persoonallisuuden suhdetta mieleen ja aivoihin sekä jonkin piirteen (esimerkiksi empatian) puutoksen aiheuttamaa muutosta ihmisen toimintaan.

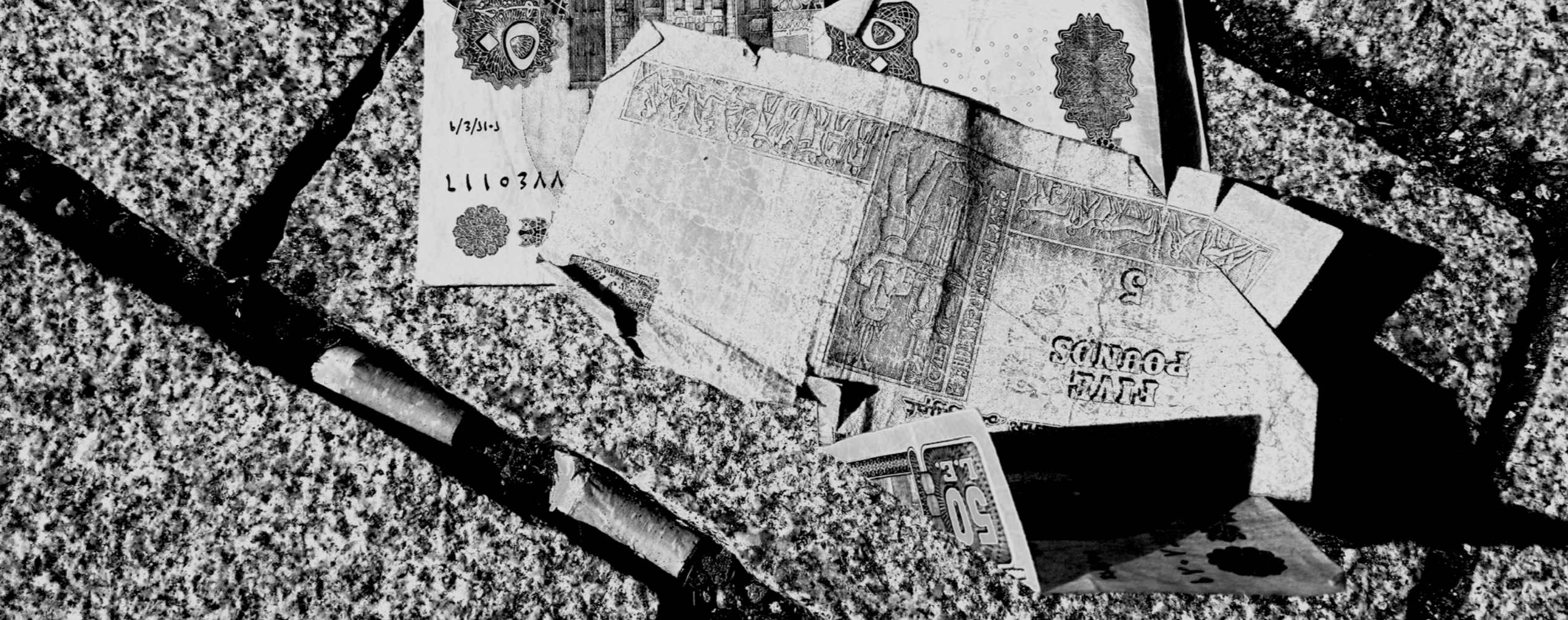
Lopuksi kahden ryhmän kolmekymmentä oppilasta arvio asteikolla 1-5 sitä, kuinka houkuttavalta tuntuisi ryhtyä tutkijaksi. Ykkösen vastanneilla kiinnostus vastaisi heikkoa ja viitosen vastanneet olisivat erittäin kiinnostuneita tutkijan uraa kohtaan. Molempien ryhmien yhteiseksi keskiarvoksi saatiin 3. Toisessa ryhmässä houkutus tutkijaksi ryhtymisestä oli suurempi ja Riekin esitelmän jälkeen pari oppilasta osoitti olevansa erityisen kiinnostuneita tutkijaksi ryhtymisestä.

Työ, jossa saa vapaasti syventyä ja tutkia juuri itseään kiinnostavia aiheita, kokea oivalluksia ja läpimurtoja kovan työn hedelmänä, ei kuulosta yhtään hullummalta.

Tutkimusten avulla vastausten saavuttaminen on palkitsevaa ja tärkeää. Maailma tarvitsee intohimoisia ja omistautuneita tutkijoita, jotka tarttuvat kiinni haasteisiin ja auttavat ihmisiä ymmärtämään enemmän itsestään ja toisistaan.

Tapani pääsi kolmannella yrittämällä psykologiaa opiskelemaan. Pahiten hiersi tilastomatematiikka, jonka hän päätti lopulta hoitaa kuntoon. Yliopiston pääsykokeen tilastokoe meni niin hienosti, ettei hänen opiskeluaikana enää tarvinnut palata asiaan. Julkisuudessa Rieki on kommentoinut muun muassa sitä, miksi jotkut uskovat yliluonnollisiin ilmiöihin, miten usko ja ateismi näkyvät ihmisen aivoissa ja kannattaako intuiitioon luottaa.

Köyhyys on hyvinvoinnin giljoitiini

KIM HEDBERG

Ihminen on planeettamme ylivoimaisesti älykkäin eliölaji. Olemme matkustaneet avaruuden pimeyteen, sukeltaneet valtamerien syvyyksiin, lentäneet omassa ilmakehässä ja porautuneet aina vain syvemmälle jylhiin kallioperiin.

Olemme valjastaneet kehittyneen teknologian käyttöön kaikilla osa-alueilla, rakentaneet modernit yhteiskuntajärjestelmät sekä kehittäneet tehokkaan lääketieteellisen pohjan edistääksemme kansainvälistä hyvinvointia kaikilla mahdollisilla osa-alueilla.

Vastenmielisiä faktoja köyhyydestä

Surullinen, jopa traaginen fakta on kuitenkin se, että köyhyys ja eriarvoisuus ovat vielä 2000-luvullakin yleisempiä kuin hyvinvointi. Karu totuus paljastuu erilaisin köyhyyden mittapuvin toteutetuista raporteista ja tutkimuksista, joten annetaan lukujen puhua puolestaan.

YK:n kehitysohjelman raportin mukaan 40 prosenttia eli vajaa 3 miljardia ihmistä elää tälläkin hetkellä

köyhyyden alapuolella alle kahden dollarin päiväänsioilla. Vastaavasti Maailmanpankin tilastojen mukaan äärimmäisessä köyhyydessä elää noin 1,4 miljardia ihmistä alle 1,25 dollarin päiväänsioilla.

Englantilaisen kansainvälisesti toimivan hyväntekeväisyysjärjestön Oxfamin ennusteen mukaan rikkain prosentti omistaa vuonna 2016 enemmän kuin köyhempi puolisko yhteensä. Brittijärjestö myös arvioi köyhyyden olevan lopetettavissa jo 85 rikkaimman ihmisen varoilla kokonaiset neljä kertaa.

Köyhyyttä on kuitenkin paikoittain onnistuttu vähentämään, vaikka tuloerot ovat kasvaneet. On todella hälyttävää, että suuret ihmisjoukot kärsivät köyhyydestä, vaikka vallitsevaan tilanteeseen löytyisi nykyaikaisilla menetelmillä monenlaisia vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Köyhyys ja sen mittarit

Köyhyyttä käsitteenä on todella hankala määritellä, sillä siihen liittyy lukemattomia tekijöitä, jotka on otet-

tava huomioon tätä moniulotteista ilmiötä havainnollistettaessa. Ilmiötä voidaan lähteä tarkastelemaan absoluuttisen ja suhteellisen köyhyyden luonteiden perusteella.

Absoluuttisella köyhyydellä tarkoitetaan tilannetta, jossa elintaso ei riitä vähimmäisedellytyksiin eli asumiseen, ravintoon, vaatetukseen sekä koulutus- ja terveyspalveluihin. Äärimmäisessä köyhyydessä elävät kohtaavat myös muuta väestöä useammin epätasaa, ihmisarvojen heikkoutta, syrjintää ja turvattomuutta.

Hyvinvointivaltioissa mittarina käytetään usein suhteellista köyhyyttä, sillä absoluuttisen köyhyyden marginaalinen osuus väestöstä on pienempi.

Suhteellisella köyhyydellä tarkoitetaan yksilön tai ryhmän selkeää huono-osaisuutta suhteessa muun väestön elintapaan ja -tasoon. Suhteellisessa köyhyydessä elävän on vaikea selvittää normaaliin elämään kuuluvista asioista.

Köyhän on myös vaikea osallistua erilaisiin yhteis-

kunnallisiin toimintoihin huonon taloudellisen tilanteen vuoksi.

Köyhyys Euroopan ja Suomen mittakaavassa

Euroopassa köyhyyden raja toimii pienituloisuuden määritelmä, mikä tarkoittaa 60 prosenttia väestön mediaanituloista. Käytännössä kotitalous on köyhä, kun sillä on käytettävissään enintään 60 prosenttia väestön suuruusjärjestykseen asetetuista keskimmaisista tuloista.

Suomessa köyhyys on kaksinkertaistunut. Maamme köyhyysaste oli vielä vuonna 1993 kuusi prosenttia ja vuoteen 2009 mennessä se oli noussut jo 13,1 prosenttiin. Tämä on vasta alkusoittoa, sillä monet eri tekijät ovat nostaneet köyhien ja erityisesti köyhyyttä kohti ajautuvien määrää.

Myös tilastot tuloeroista ovat vuosi toisensa perään raskaampaa luettavaa.

Köyhyysgiljotiini

Suomen pienituloisimman kymmenyksen maksimitulot nousivat 24,1 prosenttia, mikä tarkoittaa noin 2 600 euroa. Samaan aikaan suurituloisimman kymmenyksen minimitulot kasvoivat 32,5 prosenttia eli noin 9 800 euroa.

Pähkinänkuoressa ”köyhimpien” suurituloisten mediaanitulot kasvoivat huomattavasti enemmän ”rikkaimpiin” pienituloisiin verrattuna.

Köyhyyden monet kasvot

Köyhyyteen johtavat monenlaiset tekijät. Työttömyys ja erityisesti pitkäaikaistyöttömyys ajavat ihmisiä köy-

hyyteen sekä erilaisten tukimuotojen ja -palvelujen synkkään piiriin. Työttömyydestä seuraa usein taloudellisten vaikeuksien ohella myös sosiaalisia ongelmia, sillä esimerkiksi korkeasti koulutettu ja hyvin palkattu henkilö voi työnsä menettäessään kohdata perheen tai sukulaisien aiheuttamia paineita.

Vastaavasti köyhyyteen voivat johtaa esimerkiksi yksinhuoltajuus, sairaudet, yksinäisyys, tukien varassa eläminen sekä yllättävät elämäntilanteen muutokset, kuten läheisen kuolema.

Yksilön tasolla köyhyys ei ole kuitenkaan yksiselitteinen asia, sillä osa pienituloisista ei pidä itseään köyhänä. Onnellisuus, rakkaus ja monet muut arvostettavat asiat voivatkin olla merkki jostain ihan muusta, kuin taloudellisesta tasapainosta.

Syitä köyhyyteen voidaan hakea myös valtiollisella tasolla, koska valtion talous ja poliittinen toiminta ovat vahvasti vuorovaikutuksessa kansalaisten hyvinvoinnin kanssa. Siten myös 1990-luvun laman vaikutukset näkyvät vieläkin merkittävästi myös köyhyystilastoissa.

Kolumni

Kuoleva sosiaalisuus

Johanna Sankilampi

Kirjoittajankommentti

Muistan monta vuotta sitten saunan lauteilla istuessani ihmetelleeni, miksi maailmassa on köyhiä ja rikkaita, miksei kaikki voisi olla jaettuna tasavertaisesti ihmisten kesken?

Lähdin silloin etsimään kysymykseen vastausta ja voin nyt yli kolme vuotta myöhemmin todeta muodostaneeni oman käsitykseni vallitsevasta tilanteesta.

Uskon itsekkyyden ja oman edun tavoittelun johtaneen kansainvälisen valuuttajärjestelmän luomiseen ja nykyisen kuluttamiseen perustuvan yhteiskuntamallin syntymiseen.

Tämä markkinatalousjärjestelmä on antanut pienelle joukolle ihmisiä mahdollisuuden hallita väestöä omien päämääriensä ja hyvinvointinsa takaamiseksi. Samalla he ovat saaneet ”tavallisista” ihmisistä itselleen työvoimaa, sillä pitäähän jonkun valmistaa heidän ylelliset hyödykkeensä, kasvattaa heidän ruokansa ja mikä tärkeintä, ylläpitää heidän etuaan ajavaa järjestelmää kaikin mahdollisin keinoin.

Nykyinen järjestelmä ei ole ainut, eikä sen enempää oikea ratkaisu tilanteeseen millään tasolla.

Olisi mahdollista luoda koko maapallon kattava uusiutuvalla energialla toimiva energianjakeluverkosto, josta jokainen maailman ihminen saisi tarvitsemansa energian.

Olisi mahdollista kasvattaa tarvittava ravinto uusinta teknologiaa käyttäen, jolloin jokainen maapallon ihmi-

nen saisi tarvitsemansa ravinnon suoraan ruuanjakeluverkostosta.

Olisi mahdollista riisua jokainen maapallon ihminen aseista ja kehittää erilaisin keinoin jopa täysin väkivallaton yhteiskunta, sellaisia on nytkin olemassa.

Olisi mahdollista muodostaa tarvittavat kansainväliset terveydenhuoltopalvelut, jolloin jokaisella ihmisellä olisi samat edellytykset terveeseen elämään.

Ennen kaikkea olisi mahdollista pyrkiä muokkaamaan tasa-arvoinen yhteiskuntamalli nykyisen ongelmallisen systeemin tilalle, jolloin voisimme unohtaa heimosota-vaiheen ja todistaa olevamme maapallon älykkäimpiä eläimiä.

Mikä parasta, tämä kaikki voisi tapahtua yhteisen edun voimin, ilman itsekkyyttä, ilman jatkuvaa yli-inhimillistä kilpailua ja ilman oman edun tavoittelua.

Lopuksi tahdon, että kuvittelet palaavasi takaisin äitisi lämpimään kohtuun. Et tiedä ennen syntymääsi, mihin asemaan synnyt. Voit olla rikas, köyhä, kaunis, ruma, älykäs, vammainen, sairas, terve tai millainen tahansa ihmiseksi kutsuttava olento. Haluatko syntyä maailmaan, jossa kaikki ovat samanarvoisia, vai maailmaan, jossa pieni osa ihmisistä elää herroiksi käyttämällä hyväkseen miljardeja muita mittaamattoman arvokkaita ihmishenkiä?

Niin, tiedän.

Mihin hävisi ihmisten sosiaalisuus? Ennen mentiin kotiovelta hakemaan kavereita leikkimään. Ei voinut eikä tarvinnut ensin viestillä varmistaa, onko kaveri kotona vai ei tai ovatko hänellä muut asiat kesken. Seuraa haettiin muista ihmisistä. Kauppajonossa pystyi hyvinkin aloittamaan keskustelun ihan vieraankin ihmisen kanssa. Tuttuja tervehdittiin, kun he tulivat kadulla vastaan ja osattiin puhua asioista.

Nykyään ei tulisi kysymykseenkään lähteä kaverin kotiovelle kysymään, voiko hän lähteä johonkin. Whatsapp viestillä sovitaan etukäteen, missä nähdään ja mitä tehdään. Pitkässä kauppajonossa kaivetaan puhelin esiin ja vilkuillaan vihaisesti kassaneitiä, joka yrittää parhaansa mukaan selviytyä pitkistä jonoista. Bussissa ihmiset varaavat viereisen paikan laukullaan tai ostoksilla, ettei vain viereen sattuisi istahtamaan kukaan ventovieras ihminen.

Nyt eletään 2000-lukua ja älypuhelimet ovat tulleet jäädäkseen. Kuoleeko ihmisten sosiaalisuus sen takia kokonaan? Vasta 15 vuotta on mennyt, enkä edes halua ajatella, millaista on luvassa. Ihmiset tarvitsevat toisiinsa - robotit ja muut älyvehkeet eivät voi korvata toisia ihmisiä. Puhelin on hyvä pakokeino nolossa tai muuten hankalassa tilanteessa. Jos kaikki pakenevat tulevaisuudessa puhelimen avulla tilanteesta, oppiiko kukaan enää käsittelemään tilanteita oikein?

Helmikuun lopulla julkaistu tutkimus kertoo järkyttäviä asioita. Tutkimus väittää puhelimen olevan suomalaiselle tärkeämpi kuin työ tai parisuhde. Myös internetiä pidetään välttämättömänä. Mihin ihmeeseen tämä maailma on oikein menossa? Puhelimelta ei saa läheisyyttä tai rahaa. Silti sitä pidetään kovin tärkeänä.

Netistä ja puhelimesta ei voi etsiä kaikkea tietoa. On pakko osata kohdata ihmisiä myös oikeasti. Ei voi ruveta itsekseen leikkimään kotilääkäriä tai paljastaa kaikkea itsestään esimerkiksi sosiaalisessa mediassa. Ihminen tarvitsee ympärilleen ihmisiä, jotka oikeasti välittävät. Miksi netissä tavattu ihminen auttaisi sinua suhdeongelmissa? Hänellä riittää varmasti omiakin ongelmia. Ihmisten välille ei voi muodostua samanlaista tunnesidettä puhelimen välityksellä kuin oikeassa elämässä. Ystävät auttavat tiukan paikan tullen ja osaavat lohduttaa. Oikea halaus antaa paljon enemmän voimaa kuin nykyään paljon käytetty ”virtuaalihali”.

Netissä tavatut ihmiset eivät loppujen lopuksi tunne sinua lainkaan. He eivät tiedä millainen olet, kun suutut, milloin puhut asiasta tosissaan tai milloin se on vain pelkkää läppää. Ei myöskään voi tietää, milloin on loukannut toista ihmistä.

Tulevaisuutta voi vain arvailla. Jos kuitenkin älypuhelimien suosio jatkaa nousuaan, osaavatko lapset pian enää puhua toisilleen kunnolla? Menettävätkö ystävät merkityksensä ja tilalle tulevat nettitutut, joille jaetaan kaikki?

Ehkä ihminen kadottaa lopulta puhekykynsä kokonaan!

EI EI

EI

EI

EI

EI

EI

EI SOMEA

”KOKO SOME ON NAURETTAVAA, TURHAA JA TYHMIEN IHMISTEN HUIJAUSTA.”

NIMIMERKKI:
VÄÄRÄLLE VUOSISADALLE SYNTYNYT

Turha, ajanhukkaa, feikki, paineita luova, turha arvostelua, epätodellisia ihmisiä, huomionhakua, vääristynyt itsetunto ja kuva itsestä, yksityisyydestä puhumattakaan.

Tätä on some, jonka pauloissa sokeat ihmispolot ovat.

Ripsenpidennyksiä, tekoriipsiä, geeli- ja rakennekynsiä. Platinablondit, korkkiruuvikiharat tai piikkisuorat hiukset. Iho kellertää itseruskettavasta, jotta valkoiset farkut ja Converse loistaisivat mahdollisimman valkeina tummaa ihoa vasten.

Talvella tarkeni, kun puki ylleen mustan ohuen untuvatakin, joka oli merkkiä Peak Performance tai Vero Moda. Jalat pysyivät lämpiminä tietenkin Uggeissa tai mustissa korkeissa nahkasaappaissa. Laukku tietenkin on Michael Korsin, jonka hinta on vähäiset 300 euroa.

Näyttääkseen sporttiselta ihan muodon vuoksi laitetaan Niken lenkkarit ja juoksutrikoot jalkaan - väliäkö tuolla vaikka ei urheilua harrastaisikaan, kunhan näyttää hyvältä. Tiukat urheiluvaatteet päällä on sitten hyvä ottaa kuntosalilla selfieitä ja belfieitä, ja esitellä upeaa urheilijanvartaloaan koko somen kansalle.

Ulkonäköön liittyvät massailmiöt eivät ole vain naisten keskuudessa havaittava asia. Miesten tyyliin kuuluvat ananas, majuverkkarit (vaikka ei maajoukkueessa pelaisikaan) ja tietenkin ne valkoiset tennarit. Mutta entä talvella, Uggithan ovat naisten kengät, vai ovatko? Niin, kyllä niitä pojillakin näkee...

Se, että on poika, ei tarkoita, etteikö kulmia pitäisi nyppiä ja ihoa silottaa meikillä. Huomanneeko kukaan, vaikka vähän enemmänkin meikkaisi.

”Moni ihminen saattaa sotia omaa ajatusmaailmaansa vastaan olemalla somessa, jotta ei poikkeaisi massasta someen kuulumattomuudellaan.”

”Oravanpyörä, josta ei pääse pois – some”

Ihmiset hakevat huomiota laittamalla someen kuvia itsestä. Oikean kuvakulman ja valon löytämiseksi otetaan sata selfieitä, joissa kaikissa on duckface, pepsodent-hymy tai kulmat kurtussa – ilme, kuten Isac Elliotilla. Sitten vähintään yhtä kauan kuluu aikaa muokkaukseen, pieneen viilailuun ja oikean värityksen löytämiseen. Ja kaikki tämä siksi, että kuva voidaan julkaista ja kuvatekstiin kirjoitetaan ”ruma”.

Siitä vasta keskustelu syntyy, kun joku käy kilttinä ihmisenä kommentoimassa, että ”eiku nätti oot” tai muuta vastaavaa. Tämä keskustelu sitten jatkuu puolin ja toisin kehuilla.

Tähänkö maailma on mennyt? Ihmiset kerjäävät toisilta huomiota omalla ulkonäöllään ja kommentoivat toinen toistensa ulkonäköä. Totuus kuitenkin on, että täydellisen näköistä ihmistä ei ole. Eikä täydellistä ihmistä ole. On vain siihen epätoivoisesti pyrkiviä ihmisiä, jotka eivät arvosta itseään sellaisina kuin ovat eivätkä hyväksy omaa ulkonäköään.

”Toisen ulkonäköä saa toki kehua, mutta tarvitseeko siihen 300 ihmisen mielipidettä? Eivätkö lähimpien ihmisten kehut riitä?”

Tykytyksi ja suosituksi tuleminen tuntuu olevan yksi nykyihmisen perustarpeista. Niin kuin ilman näitä ei voisi elää. On pakko olla se kaunein, komein tai muodikkain kuuluakseen porukkaan. Mutta miksi kukaan haluaisi kuulua porukkaan, jossa ihmisellä on joku tietty muotti? Eikö voisi liikkua porukassa omana itsenään. Miksi joku muuttaisi itseään toisten takia tai tehdäkseen itsestään hyvän vaikutelman? Kai tähän ei ole järkipäistä selitystä.

Epäaitoudesta ja jostakin tulevasta paineista viestii se, että ei voida olla yleisillä paikalla tai ylipäätään ilman meikkiä, vaan aina pitää olla viimeisen päälle tälläytyneitä. Tästä seuraa jo hyvinkin nuorille ulkonäköpaineita ja kyseenalaisuutta itsestä ja hyväksytyksi tulemisesta.

Kohta kukaan ei viitsi poiketa massasta persoonallisuudellaan, vaan on paljon ”siistimpää” olla samanlainen kuin muut.

Mistä sitten johtuu se, että ihmiset eivät vain voi olla oma itsensä eli sellaisia, millaisiksi ovat syntyneet? Jottei tulisi kiusatuksi erilaisuuden takia, ei muokata

pelkästään ulkonäköä vaan jopa omaa luonnetta hyväksyttäväksi.

Tästä voi seurata jotain peruuttamatonta: ihminen kadottaa itsensä kokonaan eikä enää tiedä kuka oli tai kuka on ja mitä tekisi elämällään. Kun itsetuntonkin on jossain maan alla, pitää sitä alkaa hakemaan viitsiäkseen näyttäytyä ihmisten ilmoilla.

Mutta onneksi some pelastaa. Tykkäykset nostavat itsetuntoa, kun huomaa, että maailmassa siis on ihmisiä, jotka ”tykkäävät”. Kannatta siis tykätä: sillä saattaa pelastaa jonkun romahtaneen itsetunnon.

”Mihin ihmiset tarvitsevat somea OIKEASTI? Turhien asioiden jatkoon koko maailmalle.”

Ihmiset ovat somessa erilaisia: estottomia eikä MITÄÄN varmasti jätetä arvailun varaan. Ei ajatella, että se oma kuva ei sieltä netistä poistu, kun sen sinne keran on pistänyt. Omat ”salaisuudet” tulevat kaikkien luettavaksi, eli yksityisyyttä ei ole. Hyvä puoli toisaalta tässä on, ettei tarvitse puhua toisille ihmisille, vaan kaiken voi lukea näppärästi netistä. Ei toisen ihmisen luokse voi mennä, katsoa silmiin ja keskustella. Ei niin vain voi tehdä.

Somen ansiosta ihmisten sosiaaliset taidot kuihtuvat, ihmisistä tulee laiskoja ja kiusaaminen on helppoa. Ruudun takaa on helppo piikitellä sitä ”heikompa”, jos saa vielä muiden pelkureiden tuen selän taakse.

”Ihmiset eivät osaa näyttää tunteitaan oikeassa elämässä, koska he osaavat painaa vai ”tykkää” -nappia tai kirjoittaa kommentin.”

Jos joku näyttää väärältä (eli massasta poikkeavalta), siihen ei haluta tutustua. Ihmiset tulkitsevat toisiaan pelkän ulkokuoren perusteella. Ei edes haluta tietää, kuinka sydämellinen ihminen asuu löysien collegehousujen ja vatsamakkaroiden alla. Mutta se on nykyaikaa. Jos sen hyväksyy, niin asia ok. Jos ei, niin ei kannata pyöritellä peukaloita vaan tehdä asioille mitä vielä on tehtävissä.

”Some on turhaa huomionhakua, ulkonäkökeskeisyyttä ja sanoinkuvaamatonta epäaitoutta.”

Ahdasta ja avaraa

TEKSTI: JOHANNA SANKILAMPI
KUVAT: HENNIINA PEKKALA

Sieni lentää ja läsähtää päin pulpettia. Nostan nopeasti kannen suojakseni, etteivät poikien viskomat sienet osuisi minuun. Ne ovat vanhoja, limaisia ja haisevat hirveälle. Niissä luikertelee pieniä valkoisia matoja.

Opettaja astuu luokkaan ja näkee kamalan sotkun ja toisiaan jäljellä olevilla sienillä tähtäävät pojat. "POJAT!" hän karjaisee. Pojat laskevat nopeasti ne takaisin pöydälle ja menevät hihitellen omille paikoilleen. Saamme jälleen kuulla pitkän saarnan, miten kauheita me olemme.

Olimmehan me varsinkin alaluokilla vähän viljejä, mutta pieni koulu tarjosi meille siihen hyviä tilaisuuksia. Hailuodon peruskoulussa on alle sata oppilasta yhteen laskettuna alaluokat ja yläkoulu. Pienessä koulussa kaikki tuntevat kaikki ja se leima, jonka saa alasteella, kulkee mukana ihan koulun loppuun saakka. Pieni koulu tarjoaa tietenkin hyvät puitteet oppimiselle, koska opetus on paljon henkilökohtaisempaa.

Saarella asuminen luo omat haasteensa arkeen. Saaren ulkopuolinen elämä menee lautta-aikataulujen mukaan ja kaikki vaatii suunnittelua. Hailuoto ei ole pelkkä turistikohte niin kuin monet luulevat. Hailuodossa asuu noin tuhat vakituista asukasta.

Moni käy töissä muualla ja matkustaa joka päivä lautalla. Saaren asukkaille lauttamatka ei ole kovin suuri elämys, vaan he ovat riippuvaisia lautasta. Itse olen kulkenut satoja lauttamatkoja enkä koe sitä mitenkään erikoiseksi.

Hailuodon läpi kulkee noin 30 kilometriä pitkä, päällystetty tie. Toisin kuin monet luulevat, kaikkialta ei näe merelle. Kylä on aivan keskellä saarta ja matka merenrantaan on pitkä. Asutus on keskittynyt kylälle ja sen läheisyyteen. Saaren toisessa päässä sijaitsee Mar-

janiemi, jonka upeat hiekkarannat ja kauniit maisemat vetävät turisteja saarelle.

Hailuodossa monen elinkeino onkin juuri turisteille tarjolla olevat elämykset ja tekemiset. Osa pitää turisteja Hailuodon rauhanrikkojina ja pahantekijöinä, vaikka näitä ihmisiä löytyy ihan saaren omastakin asukaskunnasta.

Hailuoto on loppujen lopuksi aika tylsä paikka. Perusasioiden kuten uimahallin puuttumisen ja kauppojen niukan määrän vuoksi tekemisen keksiminen on hankalaa. Ei oikein tiedä, mihin lähteä, jos kotona ei halua olla ja nuorisotilakin on auki vain viikonloppuisin. Talvella lämpimien oleskelupaikkojen puutteen huomaa parhaiten.

Nuoruuteni Hailuodossa viettäen tiedän, mistä puhun. Jos minulle tultaisiin kertoamaan, kuinka hieno paikka Hailuoto on, en toki kieltäisi asiaa. Vastaukseni olisi paremminkin: "Kokeile siellä asumista vuosi ja tule uudelleen kertomaan, nautitko oloistasi."

Ymmärrän aikuisten näkökannan Hailuodon turvallisuudesta ja hiljaisuudesta. Siellä todellakin on turvallista. Yöllä voi vaikka maata keskellä autotietä ja kulkea ihan missä haluaa, ei ole pelkoa siappaajista tai pahemmin autoistakaan.

Mutta miksi se toisaalta olisi hyvä asia? Suurkaupungeissa asuneet nuoret varmasti osaavat varoa paremmin kuin maalla kasvaneet. Heille on lapsesta asti opetettu kaupungin vaarat, ja he ovat myös itse kokeneet niitä.

Hailuodossa ei tarvitse vaivautua lukitsemaan edes pyörää ja autonkin voi jättää huoletta kauppanpihalle, vaikka käyntiin kauppareissun ajaksi. Varkaudet ovat hyvin harvinaisia.

Miksi VÄKIVALLASTA on tullut buumi?

Ihmiset ovat aina olleet väkivaltainen ja joiltakin osin myös itsetuhoinen laji. Pidämme joitakin eläimiä aggressiivisina, mutta joskus ihmisten pitäisi katsoa peiliin ja kysyä, olemeko me itse yhtään parempia. Ihmiset ovat sotineet keskenään jo aivan alkuaajoista lähtien, mutta nykyään väkivaltaisuuhtamme tukemaan on kehitetty aseita, joillakin niistä voisi tuhota jopa koko ihmiskunnan. Tulevaisuudessa ihmiset tulevat varmasti astumaan omaan ansaansa.

Fyysisestä väkivallasta rangaistaan melkein aina, mutta silti se lisääntyy koko ajan. Isoissa kaupungeissa liikkuu jengejä, jotka pelaavat sairasta peliä: he hankkivat itsellensä niin sanottuja pisteitä hakkaamalla ihmisiä sairaalakuuntoon. Tähänkö ihmiskunta on menossa? Milloin toisten ih-

hakkaamisesta tuli pelkkää huvia? Ja milloin videopeleistä tuli tosielämään sijoittuvia pelejä? Puhutaan, että liian nuorena väkivaltaisuuuden keskelle joutuva lapsi voi olla myös vanhempana taipuvainen väkivaltaan. Yhtäkään lasta ei saisi kasvattaa väkivaltaisuuuden ympäröimänä. Ikinä ei saisi antaa kuvaa, että kaveria on oikeus tiltata turpaan, jos alkaa ärsyttämään. Jos fyysisestä väkivallasta tulee hiljaa hyväksytty asia, sen kasvua voi olla hankala enää hillitä. Yleensä kohteeksi joutuvat aivan viattomat ihmiset, jotka vain sattuvat olemaan väärässä paikassa väärään aikaan.

Miksi esimerkiksi vapaaotteluita halveksutaan, jos omassa kaupungissa tapahtuu jotain paljon pahempaa-kin? Vapaaotteluissa kaikille on kuitenkin selvät säännöt, katuhakkaajilla niitä ei ole. He eivät lopeta, vaikka luovuttaisit.

Kuka vain voi olla seuraava

Ennen tappelu syntyi tasaväkisten ihmisten välille, tietystä syystä. Nykyään toinen osapuoli saattaa olla aivan tietämätön siitä, miksi hänen kimppuunsa edes hyökätään. Yleensä hyökkääjä on myös huomattavasti isokokoisempi eikä uhrilla ole edes mitään mahdollisuutta puolustaa itseään. Monesti hyökkäys voi olla vain tainnuttava isku päähän ja hyökkääjän paikalta pakeneminen.

Ei tunnu oikealta, että joillakin ihmisillä on oikeus satuttaa toista vain omassa päässään olevan ajatuksen takia.

Aseiden ja muidenkin välineiden kehityksen vuoksi yksinäinen ihminenkin voi olla hyvin vaarallinen.

TEKSTI: JOHANNA SANKILAMPI
KUVAT: HENNIINA PEKKALA

Ei tarvita enää porukkaa ympärille. Aseella ampuamalla voi tappaa ja nyrkkirauta tekee lyönnistä paljon tehokkaamman. Pesäpallomaila tekee "leikistä" vielä hieman hauskeempaa.

Mistä ihmiset saavat ajatuksen, että toisen ihmisen pahoinpitely toisi jotain helpotusta? Jos oma elämä ei miellytä, miksi pitää mennä tuhoamaan jonkun toisen elämä?

Tuntuu, että nykyään pitää miettiä tarkkaan, mihin aikaan uskaltaa enää olla yksin illalla esimerkiksi kaupungilla. Yhdeksän jälkeen miettii, voiko kävellä turvalisin mielin kotiin vai pitääkö pelätä, että joku hyökkää nurkan takaa kimppuun. Uhriksi joutumisesta voi jäädä sekä fyysisiä että henkisiä pysyviä vammoja.

Mikään ei oikeuta väkivaltaan

Hyökkääjien motiivit ovat usein hämärän peitossa. Teko saattaa olla viesti yhteiskunnalle tai syy on henkilökohtainen. Motiivi jää usein arvoitukseksi, mutta jokainen pahoinpitely vaikuttaa myös yhteiskuntaan. Onko hyökkäyksen tarkoitus saada ihmiset pelkäämään?

Terrori-iskuilla osoitetaan yhä useammin ikään kuin mieltä. Niillä kerrotaan lyhyesti ja ytimekkäästi: "Me emme pidä tästä." Ehkä pahoinpitelyjen tarkoitus on kertoa samaa.

Pahoinpitelyistä ja raiskauksista pitäisi tuomita Suomessa ankarammin. Ruotsissa mies vapautettiin raiskaussyytteestä, koska 13-vuotias tyttö oli oikeuden mielestä tarpeeksi kehittynyt ollakseen 16. Mistä lähtien aikuisten tai 16 vuotta vanhempien raiskaus on ollut sallittua?

Mihin ihmeeseen tämä maailma on menossa. Toisen ihmisen vahingoittamisen tullessa sallituksi, pian myös tappamista katsotaan sormien välistä.

Harvinaista haavipalloa

MARCO SUDHOM

On lämmin kesäpäivä Turussa, Parkin kaukalossa. Odottelen tuomarin pillin vihellystä kumarassa, jotta voin saada pallon joukkueelleni. Vihellys kuuluu, onnistun nappaamaan pallon haaviini ja juoksen vastustajan puolustusalueelle. Syötän heittämällä oikealla olevalle pelaajalle ja juoksen vauhdilla vaihtoon.

Seuraan vaihdosta peliä jonkin aikaa, kunnes hyökkäysaikamme on kulunut loppuun. Hyppään kentälle kaukalon reunan yli ja juoksen puolustukseen. Vastustaja laukoo kovaa länkeihin, mutta maalivahtimme torjuu vedon.

Levitämme peliä ja juoksen suunnilleen keskiviivan kohdalle. Maalivahtimme syöttää nappiin, suoraan haaviin, pääsen juoksemaan yksin läpi, yksi vs. nolla tilanteeseen. Vastassani on enää vain vastustajan maalivahti. Harhautan ensin vasemmalle, hyppään ja lauon samaan aikaan oikealle, seuraan pallon liikettä - se koskettaa maaliverkkoa. Oma joukkueeni hurraa. Tuuletan ja menen vaihtoaitioon.

Kuvaus kertoo lacrossesta, haavipallosta.

Pallolla ja haavipäisellä mailalla

Lacrossea pelataan haavipäisellä mailalla, joka on noin metrin mittainen, sekä kumisella tennispallon kokoisella pallolla. Suojavarusteet ovat varsin samanlaiset kuin jääkiekossa, tosin hieman kevyemmät, lisäksi monet käyttävät myös kylkisuojia.

Lacrossesta on kaksi erilaista versiota. Field lacrosse sijoittuu jalkapallokentän kokoiselle kentälle. Se on suosittua etenkin USA:ssa. Toinen versio on nimeltään box lacrosse, jota pelataan jääkiekkokaukalossa, tosin

ilman jäätä. Se on erittäin suosittua Kanadassa, ja se onkin Kanadan kansallislaji.

Field lacrossea pelataan yhdeksällä kenttäpelaajalla ja maalivahtilla. Box lacrossea sen sijaan on viisi kenttäpelaajaa ja maalivahti. Maalivahtin voi korvata molemmissa versioissa yhdellä kenttäpelaajalla. Taklata saa varsin samaan tapaan kuin jääkiekossa, lisäksi mailassa kiinni oleviin hanskoihin saa lyödä.

Intiaanien perinteestä eurooppalaisille

Lajin ovat alun perin kehittäneet Pohjois-Amerikan intiaanit ja se onkin ainoa laji, jossa intiaaneilla on oma maajoukko. He pelaavat arvopeleissä nimellä Iroquois Nationals. Joukkueeseen kuuluu intiaaneja kaikista irokeesiheimosta: kentällä pelaavat mohawkit, senecat, tuscarorat, onondagat, oneidat ja cayugat.

Alkuperäisasussaan laji oli varsin väkivaltainen ja sen nimi onkin mohawkiksi teweraathon, joka tarkoittaa kirjaimellisesti sodan pikkuveljeä.

Ensimmäisinä lajiin kosketuksissa olleet eurooppalaiset olivat ranskalaisia, ja he nimesivät lajin La Croseksi, joka tarkoittaa piispan sauva. Ei ihme, sillä maila toi mieleen heille piispansauvan.

Lacrosse on Oulussa varsin uusi laji, ja sitä on epävirallisesti pelattu vasta vuodesta 2011. Seura rekisteröitiin 2013, ja se nimettiin Oulu Lacrosse ry:ksi. Seuran alaisuudessa pelaavat sekä box lacrosse että field lacrosse -joukkueet. Myös naisilla pyörii harrasteporukka. Junioreita seurassa on noin kymmenen. Seura haluaisikin perustaa junioreiden joukkueen, jos vain innokkaita löytyy tarpeeksi.

Linkkejä:

lacrosse.fi Suomen Lacrosseliitto

suomilacrosse.com kertoo erilaisia lacrosseutisia laidasta laitaan

wordpress.oululacrosse.com Oulu Saints

Kaikki löytyvät myös Facebookista, Instagramista löytyy Lacrosseliitto @finlax ja Oulu Saints @oulusaints ja Oulu Saints myös Twitteristä samalla käyttäjätunnuksella.

Suomessa pelataan kuutta eri sarjaa

Miesten sarjat: Lacrossen SM-sarja ja box lacrossen SM-sarja.

Kummassakin on vallitsevana mestarina Turku Titans.

Naisten sarja: Naisten lacrossen sm-sarja.

Vallitseva mestari: Jyväskylä Queens.

Poikien sarjat: U19-poikien SM-sarja (mestari Turku Titans), U16-poikien SM-sarja (mestari Lahti Predators) ja poikien box lacrossen SM-sarja (mestari TuTo lacrosse).

Marco kentällä:

"Aloin pelata lacrossea, kun serkkuni perusti joukkueen vuonna 2012.

Alkuun harjoittelimme Huuhkajanpuistossa, ja seuraavana vuonna osallistuimme jo lacrossen SM-sarjaan, jossa sijoituimme viimeiseksi. Surkeaa sijaa selittivät kokemattomuus ja vähäinen pelaajamäärämme - voittaja sen sijaan oli pelannut jo kymmenisen vuotta ja peräti kahden joukkueen veroisella rosterilla.

Vuonna 2014 osallistuimme sekä box lacrossen SM-sarjaan että field lacrossen SM-sarjaan, tosin emme vielä menestyneet. Luotto tulevaan kauteen on vahva, sillä joukkueeseen on saatu kaksi kovatasoista maalivahtia, harjoituksissa on kehitytty, eikä rosterikaan enää ammota tyhjiyttään.

Olen yhä joukkueen nuorin pelaaja, mutta vuoden pari vanhempia pelaajia on jo kourallinen."

